

ધર્મપર્વ કે જ્ઞાનપર્વ

[૧૩]

પશુપશુ એ જૈનોનો બાણીતો અને બૂનો ધર્મ-તહેવાર છે. એ અઘ-
ત્સામિયું આવ્યા પહેલાં ઘણા દિવસ અગાઉથી જ તેની અનેક જાતની વ્યવ-
સ્થા અને ધાર્મિક તૈયારીઓ જૈન સમાજમાં થવા મારે છે. જ્ઞાન અને ધર્મ
મેળવવા તેમ જ સેવવા ગામોગામના આવકો પોતપોતાના ગામમાં ચોમાસા
માટે ત્યાગીવર્ગને આમત્રે છે અને વીતવે છે. કેટલાક પહેલેથી જ તપ કરવા
મારે છે. કેટલાક વળી તપ પાછળ અને તપની પહેલાં પારણાં તેમ જ અતર-
વારણાં માટેની પહેલેથી ખૂબ તૈયારીઓ અને ગોઠવણો કરે છે. એ પર્વમાં
સ્વાદ અને તેના ત્યાગ બનતેનું આરાધન એકસરખું અત્યારે બજાય છે, પણ
મૂળે એ પર્વ ધર્મ અને જ્ઞાનનું છે.

જીવનમાં ધર્મ કિતરે અને અનેક પ્રકારનું જ્ઞાન મળે તે માટે અત્યારે
આ પર્વમાં ભગવાન મહાવીરનું જીવન વાંચવાની પ્રથા છે અને આકીના વખત-
માં આવસ્યક ક્રિયા વગેરે અનેક જાતની ક્રિયાઓ ગોઠવાયેલી છે. ભગવાનના
જીવન માટે કલ્પસૂત્ર વાંચવા-સાંભળવાની પ્રથા છે. એ સૂત્ર બહુ મોટું નથી,
પણ એની સાથે એની ટીકાઓ વંચાતી હોવાથી તે જેમ લાંબુંલચર થઈ જાય
છે તેમ તેમાં પુનરુક્તિ પણ થઈ જાય છે. અતિશ્રદ્ધાળુ સિવાયના અને અતિ
ધીરજવાળા સિવાયના ઘણા લોકો તેના વાચન વખતે કંટાળે છે અને ઘણા
તો જીંધે છે. ખીજી બાજુ નરીન સંસ્કાર પામેલો અને પામતો તરુણવર્ગ
ફરિયાદ કરે છે કે એમાં ભગવાનના જીવનની મૂળ વસ્તુ બહુ ઓછી આવે
છે અને વર્ણનો તેમ જ અલંકારોના થશે એટલા બધા આવે છે કે એ શ્રેષ્ઠ
માત્ર નીરસ જ નહિ, પણ અનુપયોગી જેવું થઈ જાય છે. નક્કી કરેલો સ્થાન
વાંચનાનો હોવાથી તે વખતે વાંચનારને બંધીવાર એટલી ત્વરા કરવી પડે છે કે
વિચારણા અને મનન માટે ઓતાને વખત રહેતો જ નથી. વળી માત્ર અવજનું
માહાત્મ્ય વધી ગયેલું હોવાથી અને એકસાથે મનન ન કરી શકાય એટલો
બહો ભાગ સાંભળવા માટે લાંબો વખત બેસવું પડતું હોવાથી કોઈ ઓતા
સ્થાને જ સાંભળ્યા ઉપર મનન કરે છે, અને પરિણામે સમાજમાં જેટલે અંશે
શ્રેષ્ઠપદ્ધતા મેળવાઈ છે તેટલે અંશે વિચારપદ્ધતા નથી કેળવાઈ; તેથી બહુ
મેટા ભાગે વિચારજડતા જ દર થઈ છે.

એક વાર એક વિદ્વાન મિત્રે મને કહેલું કે જ્યારે બારસા વાંચવા લાગ્યા ત્યારે જરાય રસ ન આવવાથી મેં ધાર્મિક પુસ્તક લઈ ત્યાં જ બેસી વાંચી કદયું અને તેમાં ઘણું જાણવાનું મળ્યું. દરેક લાઘ્યભેદન, જે નિષ્ક્રિય કલ્પસૂત્ર સાંભળતાં આવે છે તે, ભગવાનના જીવનનો કાઈ પણ પ્રસંગ પૂછવાથી તરત વર્ણવી શકે. જે તમે તે બાબત તેમને કાંઈ જાણથી પૂછે તેમાં તો એ ચિદાઈ જઈ એમ કહેશે કે એમાં પ્રશ્ન શો અને શંકા શી ? અને કાંઈ ધીરજવાન હશે તો ન ચિડાતાં એટલું જ કહેશે કે ત્યારે તમે જ કહો. આ વસ્તુસ્થિતિ છે. ભગવાનના અસાધારણ તપશ્વી અને જ્ઞાની તરીકેના જીવનના કાવ્યાં એ અસાધારણ જ હોય. આપણે એને સમજવા ધાર્મિક થવું ધરે અને વિચારક તો થવું ઘટે જ.

પર્યુષણની ચાલુ પ્રથાનો ૩૦ વર્ષનો અનુભવ મને કહે છે કે હવે વિચારવૃદ્ધિ થાય અને ભિન્ન ભિન્ન દષ્ટિબિંદુએ ઉદારતાપૂર્વક ધર્મ અને સમાજના એક એક અંગ ઉપર વિચાર કરવામાં આવે તો જ તરુણ સમાજ અને ભાવી પેઢીને સતોષ આપી શકાય અને બહારની દુનિયામાં જાગરિત દષ્ટિએ જિભી શકાય.

આ કલ્પના તો કેટલાયે વર્ષ અગાઉ આવેલી; એકવાર ભાવનગરમાં સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી સમક્ષ વ્યાખ્યાન વખતે આ કલ્પના મૂકવામાં પણ આવેલી, પણ કેટલાંક કારણસર તે વખતે તેનો અમલ થઈ શક્યો નહિ. બે વર્ષ અગાઉ એક મિત્રને ત્યાં આ કલ્પનાને મૂર્તરૂપ આપવામાં આવ્યું હતું. આ વખતે અનેક મિત્રો સાથે વિચાર કરતાં બધાને એ કલ્પના પસંદ આવી. તે કલ્પના આ હતી: (૧) પ્રતિક્રમણ, પૂજન આદિ ચાલુ ક્રિયાકાણ્ડમાં રસ લેનાર તેમાં ભાગ લેવા ઉપરાંત પ્રવચનનો લાભ લઈ શકે એવી રીતે સમય મોઠવવો. (૨) પ્રવચનો એક વાર તો ભગવાનના જીવનને અંગે જ થાય અને બીજી વાર ભિન્ન ભિન્ન વિષયો ઉપર થાય. એ વિષયો જીવનસ્પર્શી અને તાત્વિક હોય. (૩) પ્રવચન માટે જાહેર વિચારકો અને વક્તાઓને આમંત્રણ આપવું અને તેમને વિચારો છૂટથી મૂકવાની તક આપવી. (૪) બની શકે ત્યાં સુધી એ પ્રવચનો લખેલાં હોય અને પ્રવચનને અતિ પ્રશ્નોત્તરી રાખવી. અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ પક્ષકારે છૂટથી શાંતિ અને વિચારપૂર્વક ચર્ચા કરવી.

આ કલ્પના પ્રમાણે આ વર્ષે પ્રવચનનો ક્રમ ગોઠવી ધર્મ સાથે જાનવું પર્વ જીવવાની મિત્રોએ વ્યવસ્થા કરી. તે પ્રમાણે સવારે પ્રવચનો નવ વાગે હમેશાં થતાં અને બીજીવાર બપોરે કે રાત્રે વક્તાની અનુકૂળતા પ્રમાણે થતાં. આ વર્ષે ખાસ જાહેરાત કરવામાં આવી ન હતી. જગ્યા પણ શહેરથી દૂર.

અને ખાનગી જ હતી, છતાં શ્રોતૃવર્ગ પ્રમાણમાં સારો એકત્ર થતો. બધા લગભગ જિજ્ઞાસુ આવતા. વિદ્વાનો ખાસ લાગ લેતા. જૈનેતરો પણ, જેને માણુમ પડે તે, આવતા. વિષયો પણ વ્યાપક રખાયા હતા. બોલનારાઓ પણ જાણીતા જ હતા. દષ્ટિ જરા પણ સંકુચિત ન રાખતાં તદ્દન ઉદાર રખાઈ હતી. તેથી મને તે માણુસ પોતાના વિચાર છૂટથી દર્શાવે એવી તક મળી હતી.

આ તો માત્ર પ્રથમ પ્રયોગ ગણાય. અનેક વિષયો ઉપર બુદ્ધ બુદ્ધ વિચારકોએ ઉદાર ચિત્તે જે જે વિચારો જણાવ્યા તે બધાનો અહીં સંગ્રહ આપવામાં આવે છે. આમાનાં ઘણાં પ્રવચનો તે તે વક્તાઓએ લખીને જ વાંચેલાં અગર પાછળથી તેમણે પોતે જ લખીને આપેલાં છે. કેટલાકની તે વખતે નોંધ લેવાયેલી; તે ખાસ તપાસ્યા પછી અહીં આપવામાં આવે છે. આ પ્રવચનસંગ્રહ દરેક વાચકને સુલભ થાય તે માટે ‘સુધોષા’ના સંપાદકે એક ખાસ અંક કાઢવા ધાર્યો છે, તે યોગ્ય જ થયું છે. આથી નીચેનાં પરિણામો આવવાનો સંભવ છે :

(ક) જે ચાલુ પ્રથામાં રસ ન લેતા હોય કે ઓછો લેતા હોય અને છતાં ધર્મપર્વ ઊજવવાનો આગ્રહ રાખતા હોય તો તેમને માટે એક જાતનું માર્ગસૂચન.

(જ) અનેક વિચારકો પાસેથી તેમના વિચારનું દોહન કરી વિચારશીલતા કેળવવી અને અનેક બાબતો વસ્તુનો વિચાર કરવાની દષ્ટિ ખીલવવી; તેમ જ આવે નિમિત્તે જૈનેતર વિદ્વાનો અને શ્રદ્ધાળુઓને જૈનો સાથે મળતા કરવા અને વિચારમાં ઉદારતા આણવી.

(ગ) લિખિત પ્રવચનોને લીધે કોઈ એક સ્થળે અપાયેલ પ્રવચનોનો અનેક સ્થળે ઉપયોગ થવો અને તે રીતે વિચાર તેમજ ઉત્સાહમાં જાગૃતિ થવી.

—સુધોષા, આશ્વન ૧૯૮૪.